

ὑπὸ τὸ χῆμα ἐκείνῃ, ὅπῃ ἡμεῖς κοινῶς ὀνομάζομεν Βροχή.

Ε'ρ. Ἀλλὰ διατὶ πίπτει εἰς σαγόνας, ἢτοι σαλαγματίας, καὶ ὄχι εἰς μίαν ἐνωμένην ποσότητα ὁμοίαν μὲ τὸν ὄγκον τῆς Νεφέλης;

Α'π. Βέβαια ἤθελε πέση μὲ μεγάλην ποσότητα, χωρὶς τῆς ἀνδισάσεως τῆ Αἴρος· ἀλλ' ἡ ἔστια τῆ Αἴρος τὴν συντριβει, καὶ τὴν διαιρεῖ εἰς μικρὰ μερίδια, ἀπὸ μικρότερα εἰς μικρότερα, κατ' ἀναλογίαν καθὼς ἀπερνᾷ τὸν Αἴρα, ἕως νὰ φθάσῃ τέλος πάντων εἰς ἡμᾶς εἰς πολλὰς μικρὰς σαλαγματίας. (α)

Ε'ρ. Ἡ Δρόσος δὲν εἶναι ἐν εἶδος Βροχῆς;

Α'π. Ναί· μὲ ταύτην ὅμως τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ μὲν Βροχή πίπτει εἰς κάθε καιρὸν, καὶ εἰς μεγάλας ῥανίδας· ἡ δὲ Δρόσος πίπτει μόνον κατὰ μερικὰς καιρὸς, καὶ εἰς ῥανίδας τόσον μικρὰς καὶ λεπτάς, ὅπῃ μόλις ἡμπορεῖ νὰ τὰς ἰδῆ τινὰς, ἕως ὅπῃ νὰ πέση, καὶ νὰ συμπυκνωθῆ εἰς μεγάλας ῥανίδας εἰς τὰς κορυφὰς τῶν χόρτων, φύλων, καὶ κλόνων. κτλ. (β)

(α) Ὅρα τὴν ἀνωτέρω ὑποσημ. σελ. 320.

(β) Σημ. ἀπὸ ἐν μέρος ὑδατωδῶν ἐξατμήσεων γίνεται τὸ ἑσπέρας ἡ δρόσος· ὁπότεν δηλ. ὁ ἥλιος δύσῃ, καὶ ὁ Αἴρ γίνῃ κατάψυχρος, τότε τὰ φυτὰ ἐξατμίζου ἐν μέρος τῆ ζωμῆτων, τὸν ὁποῖου πρότερον διὰ τῆς θέρμης εἰς κίνησιν ἔβαλον· αὕτη ἡ ἐξάτ-